5

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

MORBO GLANDULARI
BARBADENSI,

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE DIGNISSIMI VICE-CANCELLARII

ARCHIBALDI DAVIDSON, S. S. T. P. P.

ET COLLEGII GLASG. PRÆFECTI;

NEC NON,

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET

NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

IN COMITIIS UNIVERSITATIS GLASGUENSIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

GUALTERUS CADDELL,

BARBADENSIS.

LYCEI MED. LOND. SOC. NEC NON SOC. REG. MED. EDIN. SOC.

AD DIEM XIX. MAII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

GLASGUÆ:

TYPIS JACOBI MUNDELL, ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

1800.

AMICIS SUIS CARISSIMIS,

NATHANIELI LUCAS,

MATTHÆO COULTHURST,

ET

ROBERTO GIBBONS;

OB

AMICITIAM RARO ÆQUATAM SUPERATAM NUNQUAM,

ET OB

PLURIMA IN EUM COLLATA BENEFICIA,

HOC OPUSCULUM,

GRATI ANIMI,

TESTIMONIUM PARVUM,

SUMMA OBSERVANTIA,

D. D. D.QUE,

AUCTOR.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

MORBO GLANDULARI

BARBADENSI.

PROEMIUM.

Cum fummos medicinæ honores petiturus, aliquid de re medica fcribere ftatuiffem; quod in lucem ederem, et eruditorum examini fubjicerem; ex magna copia rerum, quæ fefe mihi obtulerunt, (ac unde mora haud parva et difficultas feligendi juveni fæpe oriuntur;) Morbum Glandularem Barbadenfem opufculi hujus, argumento felegi; hâc ratione maximè inductus, quod nullus morbus attentionem incolæ Barbadenfis fibi magis meritò vindicat, quippe hanc infulam magnopere infeftat; quique, etfi nuper à viris fpectatiffimis diligenter tractatus, fpes

tamen medicorum adhuc fallit, multùmque prius indagationis, ni fallor defiderabit, quam fymptomata levare; vel malum ipfum tollere nobis concedetur.

Ob caufam quoque aliam, meque ipfum propiùs afficientem, huic morbo primitias ftudiorum meorum confecrare volui; fcilicet quod ipfe, morbo laboravi.

QUÆDAM OBSERVATIONES GENERALES DE INSULA BARBADENSI.

Antequam morbum propofitum confiderabimus, res poftulare videtur, quædam quam breviffimè exponere, à quibus; omnibus in regionibus, morbos vel produci, vel quodammodo mutari cenfent medici.

Nexus, qui inter ftatum cœli, cujufvis regionis; et morbos ejus epidemicos exiftant; fortaffe fubtiliores funt, quam quos, acies acutiffima cernere queat, neque fi comperti effent, fcientiâ aut arte humanâ remedium malo fuggeri poffe verifimile eft.

Inter bronchocelen, exempli gratiâ, et regionem montanam planè intercedit connectio quædam.

multis tamen in plagis, monticolæ eâ penitus carent.

De hoc malo idem affirmare licet, dum enim conſtat quoddam vinculum inter ſtatum proprium cœli Barbadoeſiæ et Morbum Glandularem, de quo agitur, exiſtere, quid illud ſit, et quomodo operetur, penitus ignoratur.

Quæ obſervationes igitur, ſequuntur ſub hoc capite; hùc maxime pertinent, nimirum, quòd multæ res, quæ magni intereſſe primo aſpectu credantur, nullam lucem nobis afferunt, eaſque hoc conſilio, non ſpe morbum illuſtrandi enarravi.

Insula Barbadoeſia in gradu 13° latitudinis ſeptentrionalis 59°, 30′ longitudinis occiduæ poſita eſt. Ex omnibus inſulis, quæ Carribæenſes appellantur, maximè ad Orientem ſpectat: ad plurimas earum navigari poteſt biduo; ad unam facilis eſt tranſitus duodecim horarum ſpatio. Inſula eſt parva, exque corallio ferè penitus compoſita; arborum ferè deſtituta; multitudo hominum magna; agri quam maximè culti ſunt, induſtriâ ſummâ.

Nullum flumen in inſula invenitur, quod mereatur tali nomine inſigniri; ſiccitatibus permagnis laborat, et etiam cum decidunt imbres; aquâ in

foſſas magnas (Anglicè, ravines) defluente, agri cito areſcunt.

Coelum gaudet temperie mirum in modum æquali: Interdum per tres menſes continuos, thermometrum Fahrenheitianum quatuor gradibus non variat; rarò quidem, aut infra gradum 76um deſcendit, aut altiùs gradu 86° aſſurgit. Ardorem leniunt eteſiæ (Anglicè, trade winds) quibus inſula, maximam partem anni perflatur.

Ex his rebus, ſine dubio, provenit mira ſalubritas Barbadoeſiæ.

Febres multò rarius offendimus hic loci, quam in proximis inſulis; febreſque intermittentes, et diras earum ſequelas, in iſtis miſerandis, qui, recuperandæ valetudinis causâ hanc regionem petunt, ſolum videmus.

Hepatitis ac reliqui morbi jecinoris, à regionibus calidioribus originem trahentes, ut vulgò arbitrantur medici, (eos non velim dicere, qui ubicunque terrarum nimio ex uſu liquorum ſpirituoſorum oriuntur); qui colonias vicinas admodum infeſtant, nobis æquè ac Europæ innoteſcunt.

Hic obiter obſervare liceat, phthiſin pulmonalem apud nos rarius cerni. Qui igitur phthiſici, mul-

tum commodi ex mutatione cœli expectant, iis me judice, magis proderit, hanc, quam regiones Europæ meridionales petere.

Framboesia Culleni, cui nomen Anglicè, *the Yaws*, (quam posuit Nosologus ille celeberrimus in Cl. tertiâ. Cachexiarum, et Ord. tertiâ. Impetiginum, quæ autem ad Exanthemata strictius pertinet, hominem nisi semel, per totum vitæ decursum, sicuti variolæ, nunquam invadens), Barbadensibus adeo ignota est, ut nec medicus, nec colonus, malum attentione minimâ dignentur, nec aliquid metûs inde habent incolæ.

Hæc res est certè digna notatu, cum enim inter Afros recenter advectos, Æthiopesque in insula natos commercium liberum intercedat, cum hic morbus etiam maxime contagiosus sit, et in insulam sine dubio sæpe illatus fuerit aer tamen, quoddam proprium, malo adeo inimicum continet, ut ne quidem unum dum diu in insula versatus essem, exemplum mihi occurreret.

Palus non nisi unica notatu digna in hâc insulâ invenitur; hujusque situs est talis; ut hinc nullum morbum oriri suspicemur. Quum enim febris intermittens, nobis penitus ignoretur, ac illi qui paludi vicini sunt valetudine æquè bonâ fruuntur, ac alii quam longissime ab eâ degentes; hâc re perpensâ

nullum certius eſt nobis indicium, paludem innocuam eſſe.

Talibus muneribus natura nos ditavit; adeo ut quibus laudibus Montpeliers ſalubritate et amœnitate effertur in Europa, eas ſibi ſummo jure vindicet Barbadoeſia in Indiâ Occidentali; aliquid tamen amari his bonis admiſcetur, morbo enim ſævo laboramus quem penſi Academici argumentum ſelegi.

PAUCA DE VICTU BARBADENSIUM.

Paucæ ſunt regiones forte ubi victu magis diverſo utuntur incolæ. Homines generoſi, lætis conviviis gaudentes, epulis lautioribus ſæpe accumbunt.

Feminæ ejuſdem ordinis temperantiam colunt ſummam, victumque parcum et ſimpliciſſimum ſibi præferunt: ex iis; multæ, ab uſu vini, omnino abſtinent; et paucæ, niſi parciſſime, eo utuntur.

Qui locum humiliorem tenent, cibo ex farinaceis conflata, radicibus et oleribus vulgo veſcuntur, atque ex talibus conſtat ferè omnis victus Æthiopum qui omnibus reliquis longè numeroſiores ſunt.

Modus vivendi non magis diverſus quam aquæ

dotes. Hoc loco ſolum obſervare licet, nulla accuratiora experimenta, quantum ſcio, adhuc inſtituta eſſe, quæ nos de naturâ ſeu quantitate ullius impregnationis ſalinæ, quam ſinguli fontes contineant, certiores reddant. Haud quoque indignum notatu, equos alioſque quadrupedes aquâ pluvitiali in ſtagnis collecta, uti.

Quamvis diverſitas eſt morum victûſque adeo inſignis, generalem habitum corporis mirè conſimiles ſunt Barbadenſes Cujuſque ordinis. Pulſus arteriarum languidiores, major irritabilitas, celeres iraſci, laboris adeo impatientes ut corpora nec valida ſint, nec ea quotidie aut regulariter exerceant. Sæpiùs autem ab exercitatione violentiſſimâ, ſaltatione, e. g. quâ admodum delectantur, ad inertiam ſummam tranſeunt, donec ſtimulo aliquo à ſuo ſopore rurſus exſuſcitentur.

Si quo ſtudio, quo ardore aucupandi voluptatem proſequimur, dum aves migratoriæ inſulam reviſant, reputaverit aliquis; noſtris moribus aſſuetus, huic obſervationi facile aſſentietur.

HISTORIA MORBI.

Natura hujus morbi tenebris denſis diu obvoluta eſt, nec niſi nuperrimè tantum lux quædam

perobſcura ei affulſit. Ante pulcherrima inventa anatomicorum celeberrimorum Hunter, Monro, Hewſon, et Cruickſhanks, docti fere penitus ignorabant ſyſtema lymphaticum quibus vitium inhæret.

Quæ igitur de hoc morbo commentus eſt Doctor Hillary multum obſcuri habent, quippe pathologiæ humorali, doctrinæ tunc temporis ubique receptæ, innituntur.

Hinc; ratio reddatur, cur ſagax hic medicus in errorem inciderit, etenim tumorem crurum febrem conſequentem, et à materiâ morbidâ depoſitâ oriundum, quæ à febre originem trahere credidit, deſcripſit.

Si phænomena mali accuratè obſervaſſet, notitia ſyſtematis lymphatici tunc temporis erat adeo imperfecta, non dubitandum eſt quin difficultatibus quidem ſummis involveretur, et ideo haud mirandum, eum longè à veritate multis in rebus deflexiſſe: ex obſervatione enim quotidianâ ſatis liquet, quam facilè mens humana res factas, quæ maximi momenti ſint, negligat, quum quibuſdam notionibus præconceptis adverſentur, aut, ne theoria dilecta et diu ſtabilita corruat, timeatur.

Uni ex civibus noſtris, qui artem medendi apud nos diu exercuit, tractatum primum de hoc morbo

mice confcriptum debemus. Obfervavit ille, etfi nufquam terrarum exiftat endemicus; (quantum ex fcriptis medicorum colligimus); morbum tamen, huic adeo fimilem quibufdam locis inventum depinxiffe navigatores, ut quin idem fit, vix dubitandum.

Hunc, valdè refert ille morbus, quem celeberrimus circumnavigator Cook apud indigenas Tongataboo infulæ nomine in Oceano Pacifico pofitæ vidiffe narrat.

Clarissimus chirurgus Dominus Home, qui malum Barbadenfe optimè callet, crus Cocheenfe (ut verbis Doctoris Clarke utar) ab illo auctore defcriptum, cui obnoxii funt Cocheenfes qui oram Malabaricam incolunt ad eundem morbum referri debere nullus dubitat.

Tumor fcroti infolitus, quem defcripfit Doctor Schotte in Actis Philofophicis Societatis Regiæ anni 1783, exemplum hujus morbi, ut mihi videtur, præbet: nam, animadvertendum eft, Doctorem Schotte farcoceli hunc referre velle, nec non ægrum minùs diligenter confideraffe; ad quam rem probandam fatis eft perlegere hiftoriam, quam verò, hìc citare limites talis differtationis nequaquam patiuntur.

Dominus Russell, chirurgus Edinenfis clarus,

qualem morbum famâ audiverat Doctor Schotte, talem apud gentem Afrorum nomine Bambaras Dominum Park vidisse, nobis prælectionibus suis utilissimis tradit: et de hoc à Domino Park ipso, certiorem factum esse affirmat.

Quæ vir supradictus Dominus Home mihi amicissimè communicavit, probare videntur, affectionem morbo Barbadensi haud absimilem non rarò in Britannia occurrere cum aliquid topicè irritans vasi absorbenti applicatum fuerit.

Ne descriptio auctoritate viri suffulta, quem magni meritò faciunt omnes, imperfectior reddatur, aliquâ parte immutatâ rem fere ejus verbis depictam hìc exponere fas sit.

" Instances (says he) have occurred in England, " of persons pricking the finger with a clean sew- " ing needle, which in them has produced all the " symptoms of the Barbadoes disease; pain up the " arm; swelled glands; swelling of the limb; and " a paroxysm of fever; but when these went off, " there was no return.

" A gentleman, on applying a strong solution of " Goulard to a small sore on the shin, has had pain " in the course of the lymphatics; swelling in the

" glands of the groin, attended with fever; but " these subsided without return.

" In several instances of seamen, whose legs were " taken off in a weak state, the stump has fallen " into this disease, becoming very large, and perma- " nently so.

" The arms of patients who have had several " glands removed, fall into the same state.

" A gentleman in Grenada, afterwards my pa- " tient, had a disease of this kind in his nose, from " much exposure to the sun; and an inflammation " coming upon his face, his nose was naturally un- " usually large at the end, making it peculiarly fa- " vourable for this disease."

Doctor Hendy hæc verba habet: " The Island " of Antigua has furnished me with one or two in- " stances of this disease."

His breviter memoratis, hunc morbum nostræ regioni non *proprium* esse satis manifestum est; quas vero mutationes in insulâ nostrâ subit, ubi endemicus est, statim dicendum; et hoc consilio nunc quomodo impetum facit describendum.

Æger, qui optimâ valetudine olim potitus est,

primum rigore quodam leni et ſtupore cruris corripitur, ſenſu moleſto ſecundum curſum vaſorum abſorbentium tendente. Hic autem in aliis alius eſt; curſum ejus ſecundum lymphatica quæ glandulam poplitæam pertranſeunt, egomet ſæpe ſenſi.

Hic ſenſus brevi dolorem comitem habet, præcipue ſi crus ægrotans extendere conatur: Inguine preſſo nunc temporis; (ſi morbus in artu inferiore poſitus eſt); glandula dolens tumefacta plerumque invenitur. Interdum cernitur linea rubra, in exemplis ubi lymphatica in ſuperficie corporis maximè affecta ſunt, vaſorum morbidorum curſum obſervans.

Symptomatis his topicis aliquandiu perſtantibus, et quadantenus increſcentibus, rigor ægrotum invadit, qui in paroxyſmum febrilem verum, gradatim increſcit.

Tempus, quod inter initium elabitur affectûs topici, et acceſſum febris ſymptomaticæ, valde diverſum eſt, pendet autem plerumque à celeritate quâ ſigna localia urgent; interveniunt aliâs complures horæ; alias ſpatium minutiſſimum. Pauca audivi exempla, ſed nunquam vidi, ubi hæc duo tam arcte inter ſe conjuncta fuerunt, ut, difficile eſſet ſtatuere, an hoc an illud prius acceſſiſſent. Sed ſi talis res unquam eveniat, iis contingit ſolum, qui diu et crebrò morbo laboraverunt.

In plerifque, qui eo diu colluctati funt, metus mali appropinquantis, ni fallor, febrem fymptomaticam multo accelerat.

Ante vero quam paroxyfmus accedit, dumque perftat, dolor cruris et glandis magis magifque ingravefcens, tandem eo ufque fævit ut violentiam ejus vix diutius ferre queat infelix. Sternutatio vel tuffis cruciatibus affecit diris; ftragulorum etiam contactus dolorificus, corporifque agitatio, dum fubeft horror febrilis angoribus maximis miferandum excruciat, qui nifi brevi finirentur intolerandi effent.

Has miferias plerumque terminat vomitus, qui ut in intermittente, ftadio frigido finem imponit, calidumque inducit. Deinceps, febris fingulos paroxyfmos intermittentis prope referens fudore et fomno profundo finitur; manat fudor fatis diu, fomnufque valde profundus; tandem expergefcitur dolore multùm imminuto, fed nequaquam penitus ceffante contingit etiam id temporis febris fymptomaticæ intermiffio.

Eodem quoque tempore, cruris cutis multis in locis, maculis coloris rutili interftincta eft: perftant dolor et contractio cruris quamvis leniores: tumor quoque adeft glandulæ inguinalis; et partem majorem vel minorem cruris occupat intumefcentia.

talo autem, antequam morbus diu perstiterit; fere contenta est.

Quinque aut sex diebus elapsis, si ægroto crus suum in positione horizontali quietè servare licuerit, paulatìm decedunt omnia signa, et valetudo redit pristina; nisi quod glandula quibusdam in ægris aliquid intumescentiæ diu retinet.

Unius impetus (ut vulgo loquuntur nostrates) historiam succinctam dedi. Ubi aliquem sæpius invaserit, ubi neglecta aut omissa idonea curatio fuerit, tumor cruris, qui, inflammatione sedatâ, facile subsidebat, nunc diutius perdurat, arte tandem nulla sublevandus; hinc intumescentia oritur localis, hujus mali nota maxime insignis.

Incredibile est dictu quantam molem crus interdum accipiat. Ægroti historiam tradit Doctor Hendy necnon figuram graphicam ejus delineandam curavit cui crus singulum triginti sex pollices in circuitu metiebatur, aliumque memorat, cui scrotum erat in circuitu sex pedes et pollices duodecim longum, quorum ambos ipse sæpè vidi.

Hujus extimescendi mali adventus multum accelerator, si æger, tempus satis longum, crus suum extensum servare neglexerit.

Hominés omnis ætatis, ſexus, et temperamenti aggreditur, infantes quidem rarius; hi verò à morbo haudquaquam immunes ſunt. Quadrupedes, equos imprimis, ſæpiſſime tentat. In his intumeſcentia cruris multò celerior accidit, quod à poſitione crurum generali expectandum eſſet.

Quibus, res anguſtiores ſunt, hoc morbo ſæpiſſime plectuntur, nec mirum, cauſis enim excitantibus magis obnoxii ſunt; ex hac cauſa quoque, extremitates inferiores frequentius occupat.

Minime dubito morbum inteſtina aliquando adoriri præcipue in illis quos ſæpe laceſſiverit, ſaltem homine correpto ſignis ſupradictis, hiſque quadantenùs ingraveſcentibus; metaſtaſis fit ſubita, et de inteſtinorum dolore hebete ac profundo, conqueritur ægrotans; adſunt quoque alia ſigna, ſcilicet, dolor, rubor, et teſticulorum vel unius vel amborum intumeſcentia, quæ talem opinionem ſaltem probabilem reddunt.

Quum autem incolæ cadavera incidi neutiquam volunt, an mutationem ullam morbidam ſubeant necne, adhuc incertum eſt. Talem ordinem morbus, non ſemper ſequitur. Statim in conſpectum aliquando prodeunt ſigna, quæ hunc morbum inſignire in inteſtinis creduntur. Affectione verò ſcroti, qua in

parte fine dubio morbus fæpiffime deprehenditur ea plerumque comitata funt.

Cerebrum à morbo haud immune effe, àc inde produci mortem repentinam vulgo affirmatur. An hæc res unquam contingat, nequeo dicere, tale exemplum certe mihi videre nunquam evenit.

Intervallis morbus revertitur valdè diverfis causâ fatis manifeftâ, nempe quod irritatio quævis fortè adhibita, inter caufas ejus præcipuas excitantes ritè numerari debet.

Morbo longiùs progreffo et crure intumefcentiam fatis magnam jam nacto, apparent eminentiæ quædam, ac etiam aliquando rimulæ et fiffuræ.

Hinc elephantiafin nuncuparunt aliqui his rebus decepti.

Hic notandum eft, poftquam hominem aliquoties invaferit malum, tumorem œdæmatofum talorum fæpe fieri, interdiu fupervenientem, et ægroto in lecto decumbente, evanefcentem.

PHÆNOMENA CADAVERUM INCISIONE INVENTA.

Cadavera ſatis multa inciſa fuêre; ex quibus ſatis innoteſcunt mutationes morbidæ ſub ejus formâ communi conſpiciendæ. Quæ ſequuntur, omnia ut credo, quæ hac de re cognoſcimus, complectuntur. Venia mihi dabitur ea Anglice narrandi; alterius enim inciſionis hiſtoriæ auctor eſt admirandus præceptor meus, Doctor Baillie, qui ſectionem cruris morbo affecti in muſæo ejus anatomico ſervati, deſcribit: alteram, à viro claro accepi, cui olim hoc in opuſculo, et nunc iterum obligationes meas lubens agnoſco.

" The preparation (inquit Doctor Baillie) of the " Barbadoes leg in my poſſeſſion, is a ſection of the " left leg, a little under the calf: It meaſures about " four inches in diameter from one ſide to the o- " ther, and nearly five inches from the fore to the " back part. The ſkin upon its outer ſurface is " rough, being raiſed into a great many tubercles, " or excreſcences, which are moſt of them of a " ſmall ſize, but ſome are as large as half a garden " pea. The ſkin is twice as thick as common heal- " thy ſkin, and the cuticle covering it is thicker, " and leſs tranſparent than common cuticle.

" The cellular membrane under the ſkin has un-
" dergone a very great change: It is at leaſt an
" inch thick all round the muſcles, ſeparating the
" muſcles, of courſe, at this diſtance from the ſkin.
" It is very hard, and ſeems compoſed of a num-
" ber of thick firm membranes, interſecting each
" other in various directions, ſo as to leave conſi-
" derable interſtices between them. Theſe inter-
" ſtices are filled with a firm jelly: This jelly, in
" the preparation, is very ſolid; but perhaps be-
" fore the preparation was put into ſpirits, it might
" have been only a thick viſcid fluid. The muſcles
" appear healthy in their ſtructure, but they are
" compreſſed into a ſmaller ſpace than uſual, by
" the thick ſurrounding maſs of diſeaſed cellular
" membrane. The tibia and fibula are quite free
" from diſeaſe."

QUAM ſimilis ſit morbus hicce, iſti, quem inter-
dum videre eſt in Britannia, patebit ex hiſtoria ſe-
quente, quam acceptam Domino Home refero.

" IN 1786, I had the opportunity of examining
" the leg of a patient, which had all the appear-
" ance of the Barbadoes diſeaſe, but was a diſeaſe
" brought on in this country. The muſcles and
" bones were in a natural ſtate, and appeared per-
" fectly healthy; ſo did the arteries; but the ſub-
" ſtance between the ſkin and muſcles was three

"inches thick, made up of thickened cellular mem-
"brane, in which globules of oil were fuſpended;
"but there was no fat. The external veins of the
"limb were exceedingly thick in their coats, more
"ſo than the arteries; but after the moſt attentive
"ſearch, renewed at ſeveral different times, I could
"not diſcover a ſingle lymphatic veſſel in this maſs.
"This appearance exactly correſponds with the
"Barbadoes diſeaſe, in the ſcrotum which I have
"more than once examined in the living body, in
"the operation for hydrocele. Unfortunately I
"was unable to procure the whole limb of this
"body, and therefore cannot ſay whether there
"was any morbid change to be obſerved in the
"glands belonging to it.

"The ſtructure in the caſe of the noſe mention-
"ed above, was exactly ſimilar; the cells not con-
"taining coagulating lymph, but being extremely
"thickened. Upon the gentleman's arrival in Eng-
"land, the end of the noſe projected ſo much be-
"yond the cartilage, as to produce deformity. I
"removed the portion on each ſide, which project-
"ed beyond the noſtril: The cut ſurface hardly
"inflamed, but oozed out ſerum, and in a fort-
"night healed up."

Narrata jam hiſtoriâ morbi hujus, pro limitibus diſſertationis hujuſmodi quam pleniſſimâ; hanc

partem concludere liceat, rationes præcipuas breviter recenſendo, quæ ſententiam meam, ſcilicet, morbum à ſyſtemate lymphatico oriri, febremque ac ſigna reliqua ab hoc ſolummodo derivari; comprobant.

Nec vacet, nec neceſſe eſt ſyſtema illud exponere. Anatomici ingenioſi prælaudati, qui multam curam huic rei impenderunt ejuſdem notitiam per ſcripta ſua longè latèque diffuderunt.

Cursum vaſorum abſorbentium cruris ſequitur dolor.

Glandulam tumefactam verſus tendentia vaſa abſorbentia in Lineis inflammatis ſæpe cernuntur.

Exemplum nunquam vidi, in quo affectum localem non ſequuta eſt febris.

Quam parva ſit connexio hunc inter morbum omneſque febris typos communes, ego ipſe expertus loqui: poſſum illis enim æque ac hoc laboravi. Colonias continentis meridionalis vicini peragrans febribus intermittentibus, remittentibus et continuis invaſus ſum; adfuit autem obſtructio nulla glanduloſa: malo familiari ſimul correptus, morbo Barbadenſi glandulari, quem ab his aliis facile dignoſcere potui.

Hac et omnibus in regionibus ex irritatione vaforum abforbentium produci poffe morbum congenerem oftendimus; quod autem attentionem movet, et res eft maxime admiranda cœlum Infulæ Barbadenfis incolas ejus huic morbo opportuniores reddere; nec non ejus comes, cruris tumor indolens.

Hinc, me judice, paroxyfmum febrilem inter fymptomata, nunquam verò pro morbo ipfo habendum effe, fatis patebit. Febrem fymptomaticam fimilem, ftricturas urethræ multofque alios morbos comitari ex auctoritate fide digniffimâ affirmare poffum.

Sive unâ five pluribus vicibus ægrum laceffendo, ullam mutationem morbidam inducat vaforum abforbentium glandularumque, incifione cadaverum non adhuc compertum habemus, nec cito compertum iri verifimile eft, quippe fub formâ ejus communi mortem vix unquam inferat. Quantum ex obfervationibus in vivo corpore factis judicare poffumus mutatio eft nulla, et nullam revera exiftere probabile eft.

Quæ in incifione cadaveris obfervavit Dominus Home, nullam mutationem in vafis fieri probare videntur.

Intumescentia pro morbo nequaquam habenda, ſed tantum pro ſequela, ex compluribus paroxyſmis irritationis vaſorum abſorbentium ortâ, unde arteriæ exhalantes ſecretionem hanc vitioſam ejicere proclives ſunt, quæ membranæ celluloſæ tunicarumque venarum condenſationem efficit. Attamen ex aliquo vitio glandularum hoc quoque poſſe fieri, haud negandum eſt, quippe Domino Home eas inſpiciendi copia defuit.

Qua ratione vero aut ex his aut illis naſcatur explicare nequeo.

DIAGNOSIS.

Quum more ſolito ſeſe oſtenderit morbus ab omnibus aliis facilè internoſcitur. Acceſſionem febris intermittentis unice refert; hinc autem, nullus error oriri poteſt, intermittentes enim, in Barbadoeſiâ niſi ab inſulis proximis adlatas, nunquam videmus; advenæ quoque morbo glandulari niſi poſt longam habitationem apud nos ægrè obnoxii ſunt. Ad hæc quoque acceſſit, quod hoc in morbo dolor topicus inſtat multò acrior impetu febrili; his conſideratis facilis erit diagnoſis.

Ubi inteſtina invaſerit morbus, hunc inter et cæteras eorum affectiones diſcrimen perſpicere magis

arduum, medici autem quàm maxime intereſt errore enim hic admiſſo, morbum inter inflammationes referendo, infeliciter perierunt nonnulli. Barbadenſibus quibuſdam colonias ceteras adeuntibus, et iſthic malo correptis, error hujuſmodi funeſtus evaſit.

Febris paroxyſmus regularis, morbi comes fere aſſiduus, diagnoſin ſatis idoneam neutiquam præbet; partibus enim adeo vitalibus morbo tentatis, ſigna ſolita parum regularia eſſe conſueſcunt, et ſimilitudine accedere ad ea, quæ affectum iſtum totius ſyſtematis, denotant, qui febris ſymptomatica audit.

Si ad hæc quæ ſequuntur, animum diligenter advertimus, morbus ab aliis facilius diſtinguetur.

Si morbo glandulari olim affici conſueverit æger medico ſagaci res hæc ipſa, ne quid ageret incautè, ſatis præmoneret. Jam obſervatum fuit, morbum, prius occupatâ aliquâ parte externâ, tunc ſæpiſſimè internas adoriri. Si prius ſanguis infeliciter detractus, quàm medicus arceſſitus fuerit, ad dignoſcendum morbum illi auxilio erit, ſanguis enim, venâ perperam ſectâ, coagulum minus firmum habere, dicitur, facile diſrumpitur, eaque indicia, quæ morbos ad putredinem vergentes inſigniunt, oſtendit.

Ab artuum inferiorum anaſarcâ, herniâ humorali, ceteriſque morbis localibus, quibus cum morbo

Barbadenſi aliqua intercedit ſimilitudo, ſigna hujus ac iſtorum attentè conferendo, diagnoſis obvia erit.

Medicis, cavendum eſt, ne ſecuritate perniciosiſſimâ, tempus nunquam revocandum omniumque rerum pretioſiſſimum aut terant aut forſitan perdant, ægroto aut amicis auſcultando, qui omnem morbum localem, ubi ſyſtema qualicunque modo afficitur huic vitio aſcribunt. Opinionibus hujuſmodi fidem habendo, (iiſque vulgo maximè creditur), hernia ſtrangulata, ſcroti in primis, neglecta fuit, et ſæpius remedia perniciosiſſima adhibuerunt imperiti.

PROGNOSIS.

Hujus morbi prognoſis raro infauſta; curſu enim ſuo regulariter peracto, æger valetudine optimâ plerumque fruitur.

Periculum, quod illi minitatur hinc ſolum oritur, quod ſi febris per populum fortè graſſetur, ne cum hoc coeat, metuendum eſt.

Res autem ſe aliter habent, ſi partem vitæ magis neceſſariam morbus occupaverit, ſi in inteſtinis ſedem ſuam poſuerit, quippe quâ nulla res infelicior accidere poteſt, de eventu morbi quam cautiſſimè præſagiendum eſt.

Ut perquam sævit interdum febris symptomatica, quæ pericula paroxysmum intermittentis, eadem hunc morbum quoque comitari possunt; hæc autem, (ut omnibus innotescit), pauca et adeò rara existant, ut hic loci ea memoravisse sufficiat.

CAUSÆ REMOTÆ.

Nunc ad partem argumenti maximè obscuram devenitur. Nihil nisi conjecturas de causis remotis proferre possumus. Pauca de cultu agrorum, de moribus incolarum, ac cœli natura jam notavi, et has res, quas perstriximus, quoddam admodum peculiare habere, concedendum est, omnibusque perpensis; morbum colonis primis penitus ignotum esse dubitare nequeo.

In sententiam igitur Doctoris Hendy ire fert animus: Cujus opiniones meâ sententiâ ex mentis conscientiâ solâ deducebantur, exque difficultate ad originem ullam aliam, morbum referendi. Auctoris verba, qui certè nulli hypothesi addictus fuit, sequuntur:

"That is the change from a very moist to a "very dry atmosphere, in this very warm climate, "which constitutes the remote cause; that pro-

"duces the predifpofition, which lays the founda-
"tion for this very fingular difeafe."

Non aufim longiùs progredi.

Omnem partem chemiæ excolere nixi funt fummâ ope philofophi multi ingeniofi, nec operam perdiderunt, hæcce enim fcientia multa incrementa nuper accepit: fluida aeriformia præfertim aufpiciis fane feliciffimis perfcrutati funt; (hæc inventa admiranda et admiratione et delectatione contemplamur): attamen multas effe res quæ ad hæc fluida ac etiam atmofphæram pertinent quibus lux vix ulla adhuc refulget, fateamur neceffe eft. Hi igitur fine dubio, qui, in quo pofita funt contagium animale, miafma paludum, hifque fimilia fe callere jactant, fundamento minus ftabilito opiniones fuas inftruxerunt.

An verò, quod infulæ defunt arbores, quodque alia haud pauca fibi propria habet; conftitutio atmofphæræ chemica, aliquo modo immutetur; unde corporibus noftris fit irritabilitas præter naturam et ad morbum proclivitas inveftigationem mihi nimis arduam effe hoc tempore, confiteri non pudet.

Sydenhamo illi magno libenter affentior, "Quæ
"qualifque fit illa aëris difpofitio, nos pariter ac

" complura alia; circa quæ vecors ac arrogans " philoſophantium turba nugatur, planè ignora- " mus. Neque ſanè virum philoſophum dedecet " neſcire, ea fateri quæ neſciat; adhibitâ modo " prius ad res rite perpendendas diligentiâ; at in- " cognita pro cognitis habere, et ea quæ incertiſſi- " ma ſunt, pro certis venditare id vero dedecet."

CAUSÆ EXCITANTES.

Hic morbus, ſicuti plurimi alii, opportunos ſæpe aggreditur; dum interea nullam cauſam occaſionalem reperire poſſumus.

Nequeo non arbitrari quod frigori corpori ſubitò admoto vires nimiæ à medicis attribuuntur; nec in hoc ſolum, ſed etiam omni in exemplo, ſeu febris morbus primarius fuit, aut inter ſigna tantum recenſenda. Quodcunque extremitates ſive unius, ſive plurium vaſorum abſorbentium irritat, inter cauſas excitantes frequentiſſimas annumerandum eſt. Ambulando in arenâ calidiſſimâ excitatus fuit morbus.

Punctura, quam minimâ, inflammatione contingente ad malum inducendum viribus pollet maximis.

Ex culicum et animalium aliorum morſu, unde, prurigo et defricatio cuticulæ, oritur ſæpiſſime morbus.

Nulla res autem eum frequentiùs excitat, quam animalcula perparva, cui nomen inditum eſt apud incolas chigoe, aut chigre †, quodque hanc inſulam potiſſimum infeſtat.

CURATIO MORBI.

De hac re, ſequentia potiſſimum conſideranda videntur, 1*mo*, Morbi, febre perſtante, ac poſt febrem finitam; inflammationis curatio; 2*do*, Ne morbus redeat ac ne quid corpori deformitatis ex morbo reſtet.

1*mo*, Febris ac inflammationis topicæ curatio.

---

† Pulex penetrans eſt Lin. Syſt. Nat. et perparvus quidem. Cutem perforat, nidumque in quem recipiantur ova, more ſtruit revera mirifico; animalis enim abdomen magnitudinem ſuam ſaltem duodecies exſuperat: in hoc continentur ova ſeu lendes. Tempore quodam elapſo diſrumpitur infectum, progenieſque ejus recenter excluſa, partes vicinas infeſtant. Ex quo tempore perforatur cuticula; fit intolerabilis pruritus, ex quo inflammatio et ſuppuratio perſæpe oriri aſſolent. Sedem ſibi in pedum digitis, pedibuſve ipſis infectum frequentiſſimè deligit: atque hinc originem trahunt ulcera harum partium permoleſta.

Quum ex ephemera ſimplice conſtet febris, remedia multa nec poſtulat, nec quidem patitur.

Utpote praxis, quæ in paroxyſmo intermittentis eadem hic quoque eſt neceſſaria, deſcribere eam ſupervacaneum eſſet.

Solum modo obſervare liceat quod ægrotanti, dum in calido ſtadio verſetur, adeſt aquam frigidam bibendi deſiderium inexplebile aquâ autem liberè concesſâ, damnum ullum inde oriri nunquam animadverti.

Quod deinceps attentionem medici plerumque vindicat, eſt inflammatio topica, hujus morbi fere ſequela; manetque hæc aliquot dies poſtquam leniora evaſerint cetera ſymptomata.

Hanc optime depellunt remedia ſedantia, quibus hoc conſilio uti conſueſcimus, ſcilicet ſolutionibus ceruſſæ acetatæ et medicamina hujuſmodi.

Hirudinibus caret inſula, nec ſi eas ſuppeditaret, applicare nobis liceret inflammationis ſedandæ causâ; irritatione enim vel minimâ ex earum morſu morbi redintegratio metuenda eſſet.

Causa eadem impedit, quo minùs ſcarificationibus uti nobis liceat.

Dum hæc remedia applicantur, ſimul crus ſuum in poſitione horizontali ſedulò conſervare oportere, monendus eſt æger.

Nunc quibus auxiliis, morbus ne redeat, cavendum eſt, conſiderare debemus.

Ex iis multa ad farraginem ineptiarum referenda ſunt, quæ apud anus noſtras famâ vigent magnâ : ſilentio talia quidem prætereunda.

Varia remedia, quæ morbi præcavendi causâ adhibita ſunt, enumerare, et enumerata ſatis plenè deſcribere, dum hanc diſſertationem exarabam, conatus fueram ; cauſaſque etiam recenſere, quibus famam caducam breviſque quidem ævi deberent, tale inceptum verò hujuſce opuſculi limites longè ſuperat : eaque medicamenta tantum memorare poſſum, quorum effectus in corpore afficiendo manifeſti ſunt et illa perpauca perſtringam quæ vi aliquâ morbi præcavendi pollent.

EMETICA, PURGANTIA, SUDORIFICA.

Hæc omnia ſatis largiter perſcripſerunt medici, dum vitium hoc à materiâ morbidâ in artu depoſitâ pendere cenſerent. Experientia autem caſtigatrix erroris certiſſima ; remedia ejuſmodi diu antequam

morbi natura cognoſceretur, vana ac inutilia damnaverat, ac multa exempla memoriæ etiamnum traduntur, ubi non ſolùm nihil proficiebant, ſed etiam peſſimos effectus præſtabant.

PETROLEUM BARBADENSE; CORTEX PERUVIANUS FLORES ZINCI.

Copiosissime exhibita fuere, nec ſingulis defuerunt patroni magni nominis; ſed reditibus morbi valdè incertis perpenſis quæcunque virtutes iis attributæ fuerint huic rei potius; meâ ſententiâ aſcribendæ ſunt.

OLEUM HARLEMENSE.

Ab empirico Haerlemi in Batavia præparatur hoc medicamentum ac nuper Barbadoeſiæ hoc in morbo crebrò uſurpatum eſt reditumque morbi ab eo diutiùs retardatum eſſe quam alia jam dicta ego ipſe ni fallor, obſervavi, effectus autem præſtare aut diutinos aut conſtantes affirmare nequiverim.

Remedii certe initio morbi, experimentum inſtituere debemus. Fluidum eſt ponderoſiſſimum; guſtus oleo ſuccini ſimilis, valdè nauſeoſum, et effectus ejus ſenſibus plane percipiuntur. Excretio-

nes omnes odoris valdè ingrati reddit, viribuſque diureticis pollet.

Arsenicum.—Inter alia remedia, hujus quoque, quippe quod viribus magnis gaudet, periculum factum eſt, et, quantum ex experientiâ loqui poſſum, poteſtatem haud contemnendam oſtendit. Medicis verò, iſthuc temporis, uſus arſenici minus cognitus, et igitur timidius, quam nunc, propoſuerunt.—Quippe enim nuperrime tantum in medicinâ legitime cultâ inolevit.

Virtutes igitur ejus non adhuc ſatis compertas, nec omnia mala ex uſu luculenter monſtrata fuiſſe non mirandum eſt. Ex quo tempore, de eo libellum in lucem edidit Doctor Fowler, ab uſu ejus minus abhorrent medici. Ubi ulcera adſunt inveterata aliiſque remediis haud cedentia, uſurpatur, exque eo præcipue conſtare dicitur remedium Tonquinium, quod contra morſus animalium rabidorum ac venenatorum multis laudibus fertur. In curatione autem intermittentium præcipuè adhibetur et hic multum prodeſſe invenitur. Bonos effectus præſtare egomet obſervavi in noſocomio publico Londini ubi quotidie uſurpatur. Sive autem numerum, ſive famam medicorum qui arſenicum condemnant, ſpectes, multos hoc medicamentum nec prudenter nec tuto adhiberi poſſe contendere conſitendum eſt. Huic inter alia imprimis objicitur.

quod phthiſin pulmonalem inducere aſſolet. Etiamſi revera res ita ſe habeat, ex ſupradictis, hunc caſum minime verendum eſſe in inſula noſtra patebit.

His breviter narratis de viribus arſenici, annon aliquid boni in morbo glandulari exinde oriatur, nunc conſiderandum eſt, namque copioſe aut ſæpè adminiſtrari poſſe medicamentum dotibus adeo nocivis prædītum, hujus mali occurrendi causâ, minime credo; intervalla enim ſunt adeo diverſa et incerta, ut nulla adſit nobis regula, quâ in eo exhibendo dirigamur.

Quem ſemel autem morbus, de quo agitur, adortus fuerit, is huic opportunior poſtea redditur et ſæpe accidit, ægrotos morbi adventum facilè prævidere poſſe, quando extiterit cauſa excitans omnium aliarum frequentiſſima. In alterutro caſu; remedio utcunque periculoſo quoad ejus dotes generales, aut ex uſu diuturno uti prudenter certe fas eſt, ſi ejus auxilio morbi occurrendi aut leniendi ſit ſpes vel minima.

Ad libellum Doctoris Fowler de arſenico, necnon Domini Home opus de ulceribus, lectorem relego, ubi formulas idoneas et efficaces inveniet. Præparatio, cui titulus eſt ſoda arſenicata, quæ celatur, et

à quibufdam pharmacopolis venditur, virtutes præftantiores habere dicitur.

HANC effe vel perfimilem, vel faltem non meliorem fequenti formulà in quotidiano ufu apud nofocomium fancti Georgii arbitror.

R. Arfen. Alb. unc. ii.

ACID. nitro muriat. quantum fatis eft. Coque paulifper ut liquetur fal, atque diftilla donec omnis humor confumptus fit; dein fepone in vafi aperto, ut liquefcat et cola. Deinde,

R. Hujus Acidi Arfenicati unc. ii.
Aq. Fervent. lb. i.
Natr. Præp. Q. S. ut faturetur Acid. M.
Vaporet. Liquor, ut fiant Cryftalli.

Denique,

R. Hujus Natr. Arfenicat. gr. xvi.
Aq. Diftillat. lb. i. M.

Hujus folutionis dofis in intermittentibus eft dr. i. bis indies.

HAUD negandum eft quod primà facie, quandam ex ufu horum remediorum fimilitudinem hunc morbum inter et febrem intermittentem forfitan fufpice-

tur aliquis; ſed memoriâ tenendum eſt, corticem, febrifugum potentiſſimum, in hoc morbo debellando vix quicquam proficere; minimè quoque medicis convenire de modo operandi, quo hæc medicamina in curatione intermittentium feliciter adhibentur.

Nullus quidem, niſi ſyſtemati plus juſto addictus corticem Peruvianum et arſenicum iiſdem virtutibus morbos ſanare, unquam credere poteſt.

Hæc remedia vero, utcunque ſagaciter adminiſtrata, et votis medici optime reſpondentia, morbum ſolummodo leniunt, neutiquam tollunt.

Demigrandum eſt ægrotantibus, ex inſula, in regionem frigidiorem vel humidiorem ſi morbum penitus extirpare velint.

Perpaucos autem, dolendum eſt, qui morbo tentantur, ad hoc auxilium confugere poſſunt.

Nunc ad conſilium ultimum, quodque quidem magni intereſt devenitur, ſcilicet, quibus rationibus deformitati iſti, quæ, morbo neglecto, nunquam non contingit; præcaveamus.

Ad hoc conſilium explendum, abſorptionem fluidi extravaſati quam citiſſime adjuvemus, oportet.

Crus in poſitione horizontali ſervandum eſt, donec ſedata fuerint inflammatio cunctaque irritationis indicia.

Malum vero tam extimeſcendum, preſſurâ prudenter adhibitâ, ſolummodo vitare poſſumus; hæc toti cruri æqualiter applicanda, et dum æger eſt in poſitione erectâ, nunquam negligenda.

Dolendum eſt opinionem de humoribus pecantibus adhuc adeo invalere, ut multi, ne hoc remedio et tutiſſimo et commodiſſimo utantur, deterreat. Exiſtimant enim; humores, ſi pars aliqua externa compreſſa fuerit, in aliam quæ vitalis eſt, tranſituros; quodcunque igitur intumeſcentiam minuat aut tollat, cautiſſime vitant.

Hæc eſt cauſa, cur tumores iſtos adeo informes perſæpe in inſula noſtra offendimus. Opinio verò tam falſa tamque pernicioſa jam obſoleſcere cœpit, et paulatim abolitum iri confido.

Hoc remedium et tutum eſſe et efficax, antequam morbus inveteraverit, ex experientiâ pro certo affirmare poſſum. Hoc quoque aſſerere haud vereor, ut concivibus meis perſuaſiſſimum eſſe velim, crure ita tractato, morbum rarius reverſurum eſſe quam antea conſuevit.

Potestate consideratâ quâ pollent absorbentia ad solidas structuras etiamque partis corporis durissimas tollendas, nullus locus dubitandi restat, quin idem remedium morbo longius progresso feliciter usurpetur.

Hoc consilio, cutem etiam servare humidam proderit; et has duas res optimè efficiemus emplastri adhæsivi ligulis. In feminâ generosâ Grenadensi, quam curabat Dominus Home, tumor qui convexo pedis inerat, his ligulis usurpandis, per spatium solum decem dierum, dimidiâ parte minuebatur.

PROPHYLAXIS.

Morbum cujus historiam tradere conatus sum omnibus remediis resistere, quæ nobis adhuc innotescunt, jam ostendimus. Quæcunque igitur mali reditum impediunt, earum notitia, utcunque angustis finibus contenta, revera summi momenti est.

Qui insulam linquere non possunt, iis, me judice balneum frigidum utendum est; non autem in aquâ manendum illis aut exercitandum, donec lassitudo usque ad defatigationem processerit; usum verò ejus prudentem, frequentem, et moderatum, suadere volo.

Illi præ ceteris omni causæ irritationis debent vitare aut obviam ire, quos semel tentavit malum. Quas partes culices aut cetera insecta momorderint, unde prurigo magna est et defricatio sæpe cuticulæ, eæ emplastro aliquo leni adhæsivo statim tegendæ sunt. Emplastrum Litharargyri huic rei optime respondet.

Unguenta et cerata, quibus admiscentur partes axungiæ porcinæ, sevi ovilli, et spermatis ceti vulgo applicantur. Sed olea cuncta, et adiposa præsertim ex animalibus, in regione nostrâ calidâ facile rancida fiunt; ac ita dotes acridas et stimulantes nactæ, irritationem cujus præcavendi causâ adhibebantur accelerant.

Hæ observationes leves forsitan videantur, sed quum ego ipse sæpius sensi, et, quantum boni ex istis rebus sedulo observatis; et etiam quantum mali ex iisdem neglectis, oriatur, dignas notatu quidem duxi.

Si tantum probabile videatur, vel unum ex concivibus meis huic morbo diro ita eripi posse, operæ pretium me fecisse putavero. Qui morbo semel laboraverint, hi talia auxilia supervacanea esse non existimabunt.

Huic opusculo finem impositurus memoriam il-

lius medici celeberrimi qui hunc morbum primo illuſtravit laudibus meritis proſequendam volo. Phænomena et ſymptomata morbi ita accurate delineavit ut quicunque ex natura et obſervatione, ea deſcribit paululum ad deſcriptionem ejus pulcherrimam addere poterit. Morti ejus eheu! præmaturæ, ſed potius arti noſtræ imperfectæ et imbecillæ forte tribuendum eſt, quod obſervationes et indagationes quas fecit, nobis auxilio tantillo in eo ſanando fuerunt.

Exemplum tamen ejus ad rem perſequendam alios hortaturum eſſe confido.

FINIS.

GLASGUÆ:
EXCUDEBAT JACOBUS MUNDELL,
ACADEMIÆ TYPOGRAPHUS.